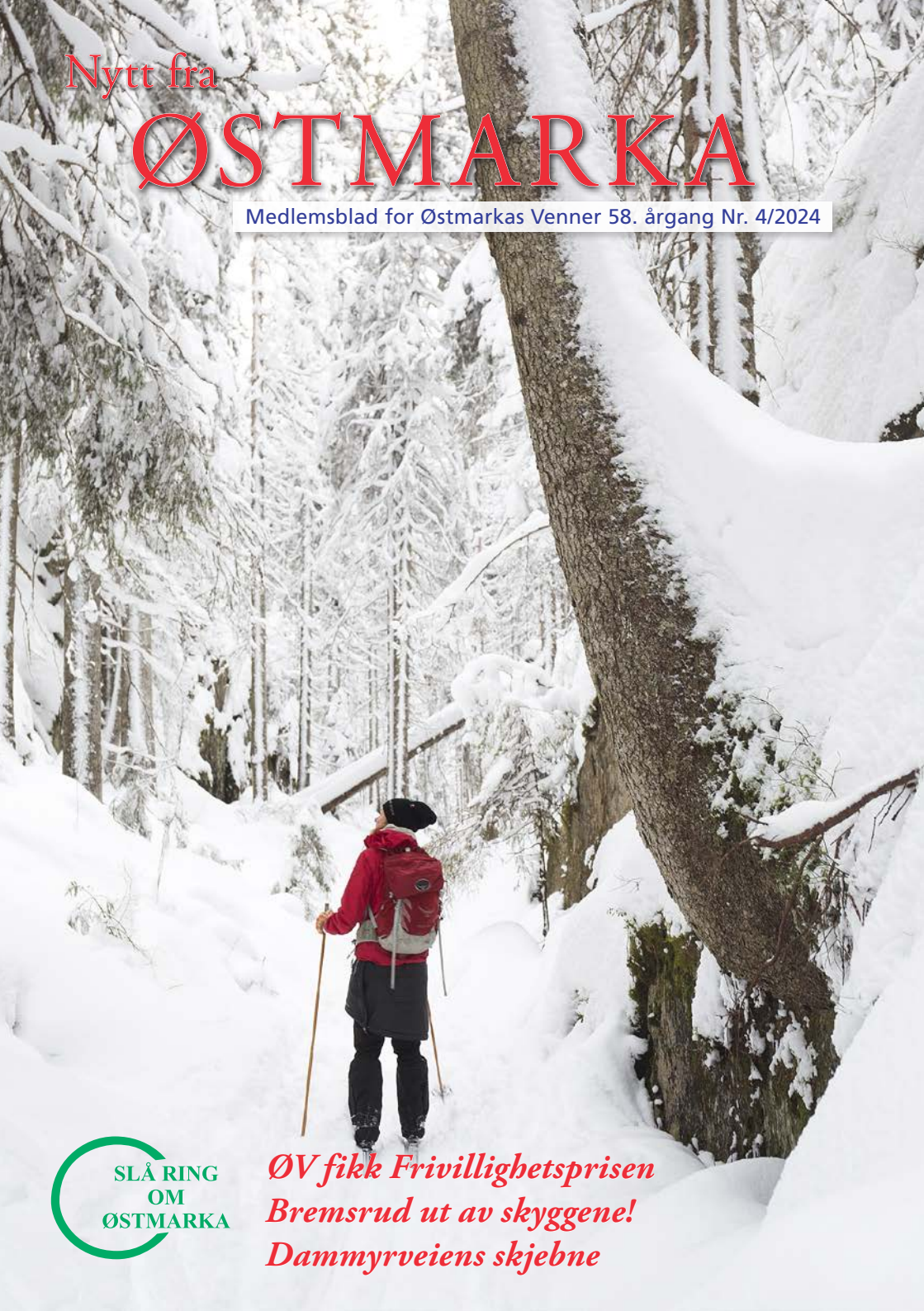

Nytt fra

ØSTMARKA

Medlemsblad for Østmarkas Venner 58. årgang Nr. 4/2024

SLÅ RING
OM
ØSTMARKA

*ØV fikk Frivillighetsprisen
Bremsrud ut av skyggene!
Dammyrveiens skjebne*

Prisdrøys for nasjonalpark og bidrag til demokratiet

Av Helga Gunnarsdóttir

Året 2023, da Østmarka nasjonalpark og friluftslivsrområde ble opprettet av Kongen i statsråd, vil for alltid stå skrevet i gullskrift i Østmarkas Venners historie.

Likewise vil 2024 bli husket som året da nasjonalparken ble offisielt åpnet, og året da Østmarkas Venner ble hyllet med ikke mindre enn tre priser.

Det startet med en høytidelig åpning av nasjonalparken på Sandbakken i strålende vær 25. mai. Her ble vi takket for innsatsen av både statsråd Andreas Bjelland Eriksen og statsforvalter Valgerd Svarstad Haugland.

Oslo kommunes miljøpris for 2023 ble delt ut til oss i Oslo rådhus 14. juni av miljøbyråd Marit Vea. Hun sa blant annet: «Tusen takk for at dere i 2012 tok initiativ til, og siden har vært pådriver for, etableringen av Østmarka nasjonalpark! Det er ingen tvil om at nasjonalparken vil ha stor betydning for bevaring av unik natur og kulturminner, samt at det vil være et viktig rekreasjonssted for kommende generasjoner av Oslobeboere».

Vi feiret ettårsdagen for nasjonalparken i Bøler kirke 12. november. Mange sentrale personer ble takket og hyllet. Jeg fikk Østensjø bydelspris fra min egen bydel for arbeidet med nasjonalparken, noe som varmet.

Prisen deler jeg med ØVs tillitsvalgte og administrasjon og alle våre om lag 4250 medlemmer som hvert år betaler sin kontingent.

Uka etter feiringen av ettårsdagen ble det kjent at ØV også var blant de seks finalistene til den nasjonale Frivillighetsprisen. Utdelingen foregikk på høytidelig vis i Mar-morsalen på Sentralen i Oslo 5. desember i forbindelse med FN's internasjonale dag for frivillighet.

Stor var overraskelsen da kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffrey leste opp begrunnelsen, og vi skjønnte at hun omtalte oss. Det som kanskje gledet meg aller, aller mest, var at vår innsats og pådriverkraft for å verne naturen ble koblet så tett opp mot demokratiet vårt. Juryens begrunnelse begynner nemlig slik:

«Årets vinner av Frivillighetsprisen tar oss rett inn i hjertet av demokratiet.

Når vi snakker om demokrati, er det enkelt å tenke på valgdagen. Men den kanskje største delen av demokratiet er det som skjer alle de andre dagene: på torsdag etter jobb eller en helg i vinterferien.

I frivilligheten finnes det folk som engasjerer seg for en sak hver eneste dag, hele året.

Lederen har ordet:

Nytt fra Østmarka – Medlemsblad for Østmarkas Venner

Utgiver: Østmarkas Venner,
Postboks 85 Nordstrand, 1112 Oslo
Ansvarlig redaktør: Helga Gunnarsdóttir
e-post: hegunna@online.no

Forsidebilde: *Skitur i Svartdalen*
Foto: Espen Bratlie
Grafisk produksjon: Aksell AS – aksell.no
Opplag: 4 600
Frist for stoff til neste nr. er 1. februar 2025
Utgis med støtte fra Oslo kommune

Kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffrey og stortingspresident Masud Gharakhani sammen med prisvinneren. Foto: Torbjørn Andersen

Årets frivillighetspris går til en organisasjon som er med på å løfte frem den uløselige koblingen mellom frivillig engasjement og demokratiet vårt. Der det å brenne for en sak kan føre til faktiske endringer. Endringer som har noe å si for oss som er her nå, og generasjonene som kommer etter».

Resten av begrunnelsen kan du lese i bladet.

Vi er svært takknemlige og stolte over å få denne gjeve prisen. Vi deler den med alle andre som legger ned et stort frivillig arbeid.

Særlig med alle dere som hver dag kjemper for å ta vare på og verne naturen rundt om i hele landet, – vi håper prisen kan bli til inspirasjon for dere alle. Og vi lover å fortsette kampen for å bevare naturen som grunnlaget for det naturvennlige friluftslivet i Østmarka!

2025 er *Friluftslivets år* og vi ønsker alle varmsomt velkommen inn i naturen i Østmarka. Da inviterer vi til turer og arrangementer i og rundt nasjonalparken og friluftslivsområdet.

På vegne av styret i Østmarkas Venner ønsker jeg alle en gledelig jul og et godt nytt år!

Styret i Østmarkas Venner 2024–2025

Trykksak
2041 0379

Leder: Helga Gunnarsdóttir 959 92 349
Sigmund Hågvar 917 14 510
Bente Lise Dagenborg 419 22 941
Lars Rogstad 450 04 970
Johan G. Ellingsen 909 21 568

Nestleder: Øyvind Pettersen 454 57 346
Kristin Lund 957 09 166
Varamedlemmer: Marianne Siegel 486 05 772
Per Ivar Løkken 924 86 357
Jenny Marie Viggen

Administrativ leder: Ingunn Lian Nylund 949 82 006, medlem@ostmarkasvenner.no
E-post til styret og ansatte: fornavn@ostmarkasvenner.no

Gjengen i Østmarkas Venner under prisutdelingen sammen med kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffery. Foto: Torbjørn Andersen

Hyllet for nasjonalparken

Av Torbjørn Andersen

Østmarkas Venner (ØV) ved styreleder Helga Gunnarsdóttir, er vinner av den nasjonale Frivillighetsprisen 2024. Juryen mener at ØVs arbeid «tar oss rett inn i hjertet av demokratiet».

–Vi er svært takknemlige og stolte over å få denne gjeve prisen. Vi deler den med alle andre som legger ned et stort frivillig arbeid. Vi deler den særlig med alle dere som hver dag kjemper for å ta vare på og verne naturen rundt om i hele landet. Vi håper prisen kan bli til inspirasjon for dere alle, sier styreleder Helga Gunnarsdóttir.

Kultur- og likestillingsdepartementet, Frivillighet Norge og Norsk Tipping står bak

den nasjonale prisen. Den ble i år delt ut for 30. gang. Til årets pris kom det inn 276 nominasjoner fra hele landet. Blant tidligere vinnere finnes Hasnain Ashgar fra Lif Laga, Sanitetskvinnenes omsorgsberedskap, Penelope Lea fra Miljøagentene og Studentersamfundet i Trondheim.

Kultur- og likestillingsminister Lubna Jaffery delte ut prisen sammen med Trond Enger (styreleder i Frivillighet Norge) og Tonje

Det ble delt ut flere priser på Sentralen i Oslo. Her er alle prisvinnerne samlet,
Foto: CF Salicath Frivillighet Norge

Sagstuen (administrerende direktør i Norsk Tipping). Utdelingen skjedde i Marmorsalen på Sentralen i Oslo 5. desember i forbindelse med FNs internasjonale dag for frivillighet.

Frivillig engasjement og demokratiet vårt

Frivillighetsprisen går til en person, lokal forening eller gruppe som har gjort en ekstraordinær frivillig innsats. Statsråd Lubna Jaffery leste opp juryens begrunnelse for at ØV fikk prisen:

«Årets vinner av Frivillighetsprisen tar oss rett inn i hjertet av demokratiet. Når vi snakker om demokrati, er det enkelt å tenke på valgdagen. Men den kanskje største delen av demokratiet er det som skjer alle de andre dagene: på torsdag etter jobb eller en helg i vinterferien.

I frivilligheten finnes det folk som engasjerer seg for en sak hver eneste dag, hele året. Årets frivillighetspris går til en organisasjon som er med på å løfte frem den uløselige koblingen mellom frivillig engasjement og demokratiet vårt. Der det å brenne for en sak kan føre til faktiske endringer. Endringer som har noe å si for oss som er her nå, og generasjonene som kommer etter.

Årets vinner har de siste tiårene kjempet for en sak. Gjennom utrettelig innsats har organisasjonen, med styrelederen i front, vært med på å påvirke hvilke muligheter vi har i dag og hvilke vi vil få i fremtiden.

Engasjementet til årets vinner startet for flere tiår siden. Da ble en liten, frivillig organisasjon etablert utenfor hovedstaden vår. Organisasjonen fikk etter hvert et tydelig mål.

Helga Gunnarsdóttir i Østmarka nasjonalpark.
Foto: Spoon for Frivillighet Norge.

Sammen med styret, hadde styrelederen utarbeidet en idé hun ikke var villig til å gi slipp på: Østmarka skulle bli en nasjonalpark.

Dette har ikke alltid vært enkelt, men i fjor kom nyheten: etter 4.198 dager med utholdenhet og utrettelig innsats ble det vedtatt at Østmarka skulle bli en nasjonalpark. Dette gjorde Østmarka til den første nasjonalparken opprettet etter initiativ fra en frivillig organisasjon. På den måten får enda flere oppleve naturen og skape gode friluftsopplevelser.

Juryen ønsker å trekke frem prisvinnerens imponerende – og ikke minst inspirerende – innsats. Årets vinner er et godt eksempel på hvordan frivillige organisasjoner får ting til å skje.

Som vinneren selv har uttalt: – Frivillighet kan flytte fjell. Frivillighetsprisen 2024 går til ... Østmarkas Venner ved Helga Gunnarsdóttir!»

Inspirasjon for å ta vare på naturen

Det var en stolt styreleder som takket for prisen. Hun sa blant annet dette i sin takketale:

Tusen hjertelig takk – dette var overraskende og overveldende! Først og fremst takk til Frivillighet Norge, Kultur- og likestillingsdepartementet og Norsk Tipping som står bak denne fine prisen.

At prisen i år går til vår lokale organisasjon som i 58 år har jobbet for å ta vare på naturen i Norges viktigste skogsområde er for oss rørende. Vi håper prisen kan bli til inspirasjon for alle som på fritiden jobber for å ta vare på sitt nærmiljø.

«Frivillighet kan flytte fjell»

Det er 13 år siden ØV vedtok og etter hvert lanserte ideen om en nasjonalpark i Østmarka rett utenfor hovedstaden.

– Det var ingen som trodde at vi ville få det til. Vi har vist mot, beslutsomhet, engasjement og hatt evnen til å tenke stort. Vi har vist at frivillighet kan flytte fjell, sa Helga Gunnarsdóttir og fortsatte:

– Prosessen med nasjonalpark i Østmarka har mobilisert en kollektiv handling mellom vår frivillige innsats og pådriverkraft, og den politiske og demokratiske prosessen som har foregått på lokalt og nasjonalt plan.

«Som styreleder får jeg mye oppmerksomhet, men en svale gjør ingen sommer! I alle disse årene har vi hatt et fantastisk styre og administrasjon. Tusen takk til dere og alle andre som har gjort drømmen til virkelighet!» sa en stolt og takknemlig styreleder fra scenen i Marmorhallen.

Ministeren invitert på tur

Etter prisutdelingen fikk de fremmøtte fra Østmarkas Venner en privat samtale med statsråd Lubna Jaffery.

Spørsmålet om ministeren hadde lyst å være med på tur i vakre Østmarka ble brakt på banen i denne forbindelse. Hun virket oppriktig glad for invitasjonen og takket ja. Når turen blir og hvor den går, er foreløpig ikke bestemt.

Lubna Jaffery og Helga Gunnarsdóttir var i strålende humør. Foto: CF Salicath/Frivillighet Norge

Betaling av medlemskontingenten 2025

Kjære Østmarka-venn!

Tusen takk for at du er medlem og støtter vårt arbeid med å ta vare på Østmarka. Sammen når vi viktige resultater. Uten dere ingen nasjonalpark!

På årsmøte 18. april 2024 ble kontingenten for 2025 endret til kr. 300,- for enkeltmedlemmer og kr. 600,- for bedrifter, borettslag og foreninger. Da hadde kontingenten stått uendret i ni år.

Noen av dere får faktura for medlemskontingenten i nettbanken. For andre ligger fakturaen for medlemskontingenten ved dette bladet. Forfall er 15. januar 2025.

Flott om du betaler til forfall, og bruk KID-nummeret når du betaler giroen.

Det sparer oss for mye arbeid og foreningen for penger.

Husk å melde adresseforandringer, og meld fra om adresser og navn som er feilskrevet.

Endringer kan meldes på www.ostmarkasvenner.no, sendes til medlem@ostmarkasvenner.no, eller med vanlig post til

Østmarkas Venner, Postboks 85 Nordstrand, 1112 Oslo.

Nå skal Statsforvalteren Dammyrveiens skjebne

avgjøre

Tekst: Bjarne Røsjo

Kommunestyret i Lørenskog sa krystallklart «nei» til Dammyrveien i Østmarka da ankesaken fra Losby Bruk ble behandlet 18. september. Nå ligger saken hos Statsforvalteren, som snart skal ta stilling til om kommunestyrets vedtak kan bli stående.

Losby Bruks ønske om å bygge den nesten fire kilometer lange Dammyrveien i det naturskjønne området øst for Elvåga har vært en viktig politisk sak i Lørenskog i lengre tid, blant annet fordi Østmarkas Venner (ØV) gjorde saken til tema i valgkampen høsten 2023. Da kommunestyret behandlet saken første gang 15. mai i år, stemte hele 38 av de 47 politikerne imot veiplanene. Bare ni politikere stemte for veibyggingen: De seks fra Fremskrittspartiet (FrP), de to fra Senterpartiet (Sp), og én utbryter fra Høyre (H) .

Losby Bruk reagerte med å klage på vedtaket i et formelt brev til Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus. Men da kommunestyret behandlet klagesaken onsdag 18. september viste det seg at klagen ikke hadde gjort inntrykk: Lørenskog-politikerne er fortsatt sterke motstandere av de voldsomme veiplanene.

– **Må ta hensyn til kommende generasjoner**

Knut Berg (H) innledet debatten i septembermøtet med å understreke at Losby Bruk har rett til å drive hogst og ta ut tømmer, uavhengig av om det bygges vei eller ikke. Han pekte også på at søknaden om å bygge

Dammyrveien skal blant annet gå forbi den gamle skogen på Gråbeinmåsan, hvor det er påvist flere rødlistede kjukearter. Foto: Naturvernforbundet i Oslo og Akershus.

Knut Berg (H) mottok i april en bunke med ca. 8400 underskrifter mot Dammyrveien, fordi han er leder for Lørenskog kommunes utvalg for miljø, samferdsel og tekniske saker. Foto: Bjarne Røsjø, Østmarkas Venner

Dammyrveien er basert på landbruksveiforskriften, som er hjemlet i skogloven. – Den forskriften gjelder hele landet, men den omsøkte veien ligger i Østmarka og må derfor også vurderes mot markaloven, påpekte Berg.

– Losby Bruks søknad viser at en vei vil gi omfattende inngrep med mye sprenging, høye skjæringer og store fyllinger. En vei er et permanent, irreversibelt tiltak. Når vi i kommunestyret skal vurdere klagen opp mot de skogfaglige argumentene som anføres i klagen, må vi se helheten og ta hensyn til dagens og kommende generasjoner, påpekte Berg.

Fellesforslag fra fire partier

Berg la deretter fram et felles forslag fra Høyre, Rødt, SV og Venstre:

Den omsøkte landbruksvei ligger i et område i Østmarka som er fritt for synlige inngrep og utgjør et verdifullt friluftsområde. Søknaden må også vurderes mot markaloven.

Strategi for naturmangfold i Lørenskog kommune legger til grunn at i Lørenskog, der store deler av kommunen ligger innenfor marka, er markaloven og markaforskriften viktige for å ivareta naturmangfold og friluftsliv. Natur og friluftshensyn er styrende for praktiseringen av markaloven og gis forrang over annen bærekraftig bruk.

Dette ble vedtatt med stort flertall, som et tillegg til det opprinnelige vedtaket fra kommunestyremøtet i mai.

– **Underlig argumentasjon fra Losby Bruk**
Bjørn Bakke fra SV fikk ordet og kritiserte deler av innholdet i Losby Bruks klagebrev, hvor det blant annet står at kommunestyrets avslag i mai var «overraskende i forhold til sakens realiteter og kommunens funksjon som lokal landbruksmyndighet», og at «vedtaket framstår som mangelfullt begrunnet».

– Det sier seg selv at et politisk vedtak bare i liten grad går inn på rene skogbruksfaglige detaljer, når det med nødvendighet må være kort, konsist og på et litt overordnet plan. Til politisk vedtak å være, er kommunestyrets vedtak faktisk nesten usedvanlig detaljert, mente Bakke.

Bjørn Bakke tilføyde at kommunestyrets begrunnelse må utdypes når resultatet av kommunestyrets klagebehandling oversendes Statsforvalteren.

– Jeg er sikker på at administrasjonen vil få fram en god utdyping av vedtaket når saken skal oversendes til Statsforvalteren, sa Bakke blant annet.

Landbrukskontoret lot være å utdype saken

Den kommunale saksbehandlingen har hele tiden vært drevet av det felleskommunale Regionkontor landbruk, som har fått delegert ansvaret for å behandle skog- og landbruksaker for Oslo, Rælingen og Lørenskog. Landbrukskontoret valgte å ignorere oppfordringen fra Bjørn Bakke, for da skogbrukssjefen sendte brev til Statsforvalteren fem dager etter kommunestyremøtet var argumentasjonen svært kortfattet.

Det ble tatt inn en setning om at søknaden om veibygging «må også vurderes mot Mar-

kaloven», og at kommunens strategi for naturmangfold legger til grunn at «natur- og friluftshensyn er styrende for praktiseringen av markaloven, og gis forrang over annen bærekraftig bruk». Disse to sentrale poengene var ikke blitt vektlagt tidligere i Landbrukskontorets saksbehandling.

I tillegg sendte Landbrukskontoret kopier av tidligere dokumenter i saken; blant annet en rekke høringsuttalelser fra privatpersoner og organisasjoner som har protestert mot planene om å bygge den massive Dammyrveien øst for Elvåga.

Saken ligger hos Statsforvalteren

Statsforvalteren ligger an til å fatte et vedtak i nær framtid, og ØV har sendt et brev med presisering av en rekke viktige punkter. I brevet peker ØV på en rekke feil og svakheter i Landbrukskontorets framstilling av saken, og påpeker at kommunestyret i to omganger har fattet tilnærmet enstemmige vedtak om at hensynet til landskap, natur og friluftsliv i denne saken veier så tungt at bygging av veianlegget må avslås.

Dammyrveien kan rett og slett bli en prøvestein på om folkeviljen og politiske vedtak egentlig spiller noen rolle i slike saker:

– Om ikke hensynet til landskap, natur og friluftsliv tillegges avgjørende vekt i denne saken, finnes det ingen saker hvor disse verdiene kan vinne frem når søknader om veianlegg behandles etter landbruksveiforskriften, skriver ØV i brevet til Statsforvalteren.

Se også Østmarkas Venners temaside på www.ostmarkasvenner.no/alle-temasider med alle våre artikler om Dammyrveien.

Koret Parenti Vocalis med dirigent Vigdis Uftung sang for en nær fullsatt Bøler kirke ved åpningen av høsttakkefesten. Foto: Bjarne Røsjø

Høsttakkefest for en unik nasjonalpark

Tekst: Bjarne Røsjø

Østmarka nasjonalpark med tilgrensende friluftslivsområder ble opprettet av Kongen i statsråd 10. november 2023. Slike store suksesser må feires, og ett år og to dager etter opprettelsen arrangerte Østmarkas Venner (ØV) en storslått høsttakkefest i Bøler kirke.

Østmarka nasjonalpark er unik på så mange måter: Den er Norges eneste nasjonalpark som kan besøkes med t-bane, og Oslo er kanskje verdens eneste hovedstad med en nasjonalpark innenfor bygrensa. Ett år etter at nasjonalparken ble vedtatt, var det på tide å takke alle de som bidro til at drømmen om et stort vern ble virkelighet.

servat i øst – vernet for evig og alltid. Og enda større skal det bli! Som dere sikkert vet er det på gang utvidelser både på Puttåsen, Haukåsen, Rundvannsås, Blåsyna og i Enebakk, sa ØVs styreleder Helga Gunnarsdóttir – og fikk rungende applaus – da hun hilste velkommen til ca. 200 frammøtte i Bøler kirke.

– Nå er et sammenhengende område på 71 kvadratkilometer – fra Puttdalen i nord til Tømmeråsen i sør og til Østmarka naturre-

– Denne kvelden er kanskje aller mest for våre trofaste medlemmer, som i alle år har betalt sin medlemskontingent, stilt opp på

Ola Elvestuen fortalte at han ble overbevist allerede etter det første møtet med Østmarkas Venner. Her er han på podiet sammen med Lars Haltbrekken og Marianne Borgen. Foto: Torbjørn Andersen.

møter og snakket fram tanken om nasjonalpark mens drømmen modnet seg. Det er faktisk slik at uten dere drøyt 4200 medlemmene våre hadde det ikke vært en forening som heter Østmarkas Venner. Det hadde heller ikke vært noen nasjonalpark! tilføyde hun.

Uten medlemmene og Ola Elvestuen, ingen nasjonalpark

Men det er ikke bare medlemmene som har skapt nasjonalparken i Østmarka: Det er også en rekke andre organisasjoner og enkeltpersoner som har deltatt. Dessuten blir det ikke nasjonalpark uten at en rekke politikere er med i prosessen, og Gunnarsdóttir nevnte mange i sin innledning. Fem av dem var til stede under høsttakkefesten: Ola

Elvestuen (Venstre), Marianne Borgen og Lars Haltbrekken (SV), Daniel Rees (MDG) og Frode Jacobsen (AP).

Den viktigste blant politikerne er Ola Elvestuen, som ble tilhenger av nasjonalpark-tanken allerede 12. mai 2012. Da var han byråd for miljø og samferdsel i Oslo, og tok imot ØV-representantene Johan G. Ellingsen og Sigmund Hågvar samt Gunnarsdóttir på sitt kontor i Rådhuset. Senere ble han leder av Energi- og miljøkomiteen på Stortinget og klima- og miljøminister i januar 2018, og i alle disse rollene gjorde han en stor innsats for å drive saken videre. Du kan lese mer om Elvestuens innsats i Nytt fra Østmarka nr. 2/2024, med begrunnelsen for at han ble utnevnt til æresmedlem i ØV.

Ideen kom fra Sverre M. Fjelstad

Da Elvestuen kom opp på podiet i Bøler kirke for å ta imot blomster og et bevis på at han er æresmedlem, benyttet han anledningen til å minne om at Østmarka nasjonalpark opprinnelig var naturfotografen og tv-legenden Sverre M. Fjelstads ide. Han var glad for at Fjelstad fikk oppleve at nasjonalparken ble offisielt innviet like før han døde. Også denne gangen ble det rungende applaus i Bøler kirke, som så mange andre ganger i løpet av en minnerik kveld.

Ola Elvestuen ble invitert opp på podiet igjen litt senere i arrangementet, sammen med to andre politikere som har vært sentrale i nasjonalpark-arbeidet: Lars Haltbrekken og Marianne Borgen.

Ola Elvestuen ser Østmarkas nasjonalpark og friluftslivsområder i et større perspektiv, som et bidrag til å vise fram Oslo internasjonalt. Han påpekte at Oslo nå har en nasjonalpark i nærområdet, som bygger videre på en rekke andre flotte attraksjoner som Munch-museet, Holmenkollen, Vikingskipene, fjorden og øyene, og så videre. – Det finnes ingen andre byer i verden med 750 000 innbyggere som har så mye å vise fram, mente Elvestuen.

En viktig våpenbror og en sentral ordfører

Også SV-politikeren Lars Haltbrekken – som Gunnarsdóttir kalte ØVs «våpenbror fra Naturvernforbundet» – var invitert til å holde et innlegg.

– I Norge har vi vært gode på å verne steinrøyser i fjellet, og det har vært viktig. Men det vi har blitt mer klar over de siste årene,

Sigmund Hågvar var med på det første møtet med Ola Elvestuen i 2012. I Bøler kirke leste han egne nasjonalparkdikt, som fikk sterk applaus. Foto: Bjarne Røsjø.

er betydningen av å ta vare på det vi kan kalle hverdagsnaturen. Østmarka har nå den eneste nasjonalparken i Norge som du kan ta t-banen til. Det er kvalitet! mente Haltbrekken.

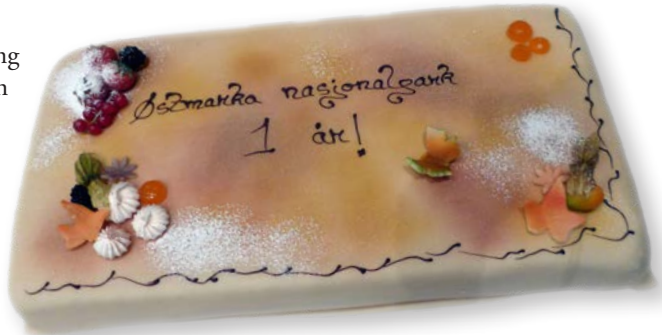
Omtrent samtidig med at ØV tok kontakt med Ola Elvestuen i 2012, ringte ØV også til Marianne Borgen som var leder av samferdsels- og miljøutvalget i Oslo kommune. Hun var umiddelbart positiv og ga helhjertet støtte til tanken om å utrede nasjonalpark i Østmarka. Et halvt år senere ble Borgen Oslos ordfører, og der fungerte hun i åtte år som en meget viktig støttespiller.

I Bøler kirke poengterte Borgen blant annet at Helga Gunnarsdóttir er blitt kalt «nasjonalparkens mor» – og det med rette. Hun understreket også betydningen av å ha frivillige organisasjoner som jobber grundig og godt for saker de tror på.

Hyllest til Sverre M. Fjelstad

Etter en pause med kaffe, mingling og nasjonalpark-kake ble kvelden avsluttet med en hyllest til Sverre M. Fjelstad (1930-2024), som skrev stolestil om nasjonalparken allerede som 17-åring. Datteren Siv Fjelstad holdt en gripende innledning der hun blant annet fortalte hva som skjedde da hun skulle ringe faren på Paulus sykehjem i Oslo, for å fortelle ham at nasjonalparken var blitt opprettet av Kongen i statsråd. Da visste han det allerede, og han var over seg av begeistring.

Høsttakkefesten ble avsluttet med at Sverre M. Fjelstads tidligere kollega fra Naturredaksjonen i NRK, Ulf Myrvold, fortalte om

Ingen nasjonalparkfest uten nasjonalpark-kake! Foto: Bjarne Røsjø.

sitt store forbilde og viste utdrag fra Sverres naturprogrammer. Mange av programmene ligger også tilgjengelig på NRK-spilleren på nettet. Det ble en magisk stemning under gjensynet med Fjelstads programmer, og til slutt gikk Østmarka-vennene beveget hjem.

Bursdagskake og kaffe i pausen. Foto: Bjarne Røsjø.

Helga Gunnarsdóttir tildelt Østensjø bydelspris

Tekst: Østmarkas Venner

Østmarkas Venners styreleder Helga Gunnarsdóttir er tildelt Østensjø bydels pris for 2023. I juryens begrunnelse heter det blant annet at Helga har vært en uvurderlig leder for ØV, og at hun har jobbet for å verne og bevare viktige skogsområder som hele Østensjøes befolkning nyter godt av.

Bydelsutvalgsleder Bjørn Strøm fra Bydel Østensjø delte ut prisen til Helga Gunnarsdóttir. Foto: Bydel Østensjø

Østensjøes bydelspris tildeles enkeltpersoner eller lag/organisasjoner som over lengre tid har gjort en vesentlig innsats for bydelens befolkning og kulturlivet gjennom frivillig innsats og engasjement. Pristildelingen ble kunngjort i slutten av august, men selve tildelingen skjedde under ØVs høsttakkefest i Bøler kirke 12. november.

En jury på tre personer bosatt i Bydel Østensjø – utpekt av bydelsutvikling, miljø- og kulturkomiteen – vurderte aktuelle kandidater og bestemte hvem prisen for 2023 skulle gis til. Juryen skriver i sin begrunnelse også at Gunnarsdóttir «har vist enestående kunnskap, kløkt og evne til å skape

dialog. Statsforvalter Svarstad Haugland har til og med kalt henne «nasjonalparkens mor».

Det var bydelsutvalgets leder Bjørn Strøm som overrakte prisen, til stående applaus i en fullsatt Bøler kirke. Prisvinneren mottok kunstverket «Kvinne og tre» av den lokale kunstneren Gro Finne samt en sjekk.

Helga Gunnarsdóttir var svært takknemlig for prisen. – Jeg må få takke Østensjø bydel for vennlige ord, vakkert kunstverk og penge-gave, sa en rørt ØV-leder i takketalen.

Les mer om prisen i artikler på Østmarkas Venners nettside 13. november og 31. august.

Uglens tale – Hva nattens vesener kan fortelle oss i naturkrisens tid

Hva: Lysbildeforedrag

Hvor: Skullerudstua

Hvem: Journalist og fotograf Torgeir W. Skancke

Når: Torsdag 6. mars 2025 kl. 19.00. Kafeen åpner kl. 17.00

I samarbeid med Skullerudstua ønsker Østmarkas Venner velkommen til en spennende kveld om uglene.

Uglene er blant naturens mest gåtefulle vesener. Du ser dem bare glimtvis, de er mystiske og de er symboler på visdom. Journalist og fotograf Torgeir W. Skancke, forfatter av boken *Uglens tale. Hva nattens vesener kan fortelle oss i naturkrisens tid*, kommer til Skullerudstua for å avsløre noen av uglenes hemmeligheter.

Men alt er ikke bare fryd og gammen, for uglene kjemper nå for sin overlevelse. Halvparten av de norske ugleartene er i tilbakegang, og tre av dem er sterkt truet av utryddelse. Hvorfor? Det enkle svaret: Vi ødelegger for mye natur.

Så hva kan vi gjøre for å redde uglene og resten av naturmangfoldet? Og hvordan kan du oppleve uglene selv? Opplev foredraget, så får du kanskje noen av svarene.

Kafeen på Skullerudstua åpner kl. 17.00, og du kan få kjøpt viltgryte til kr. 225, linsegryte(vegetar) til kr. 165, i tillegg til et smakfullt utvalg bakst, kaker og kioskvarer.

Gratis inngang på arrangementet, og åpent for alle.

Velkommen!

Følg med på våre nettsider for oppdatert informasjon.

Fotograf Torgeir W. Skancke

Der skogen sto snøtung i det blå kveldslyset. Foto: Halfdan Bleken

Villmarksbarndom IV

Frysapinn

Av Halfdan Bleken

Venstre-høyre, venstre-høyre, venstre... Skituppene flytter seg, den ene foran den andre, over den snødekkede isen, der månen skinner hvitt og smiler forræderisk. For rett som det er trækker jeg utenfor skisporet: kantene ser ut som sporet selv i måneskinnet; det som står opp ser ut til å være ned. Av og til stopper jeg og brekker av en bit av de frosne grillpølsene som jeg har i brystlommen på ano-

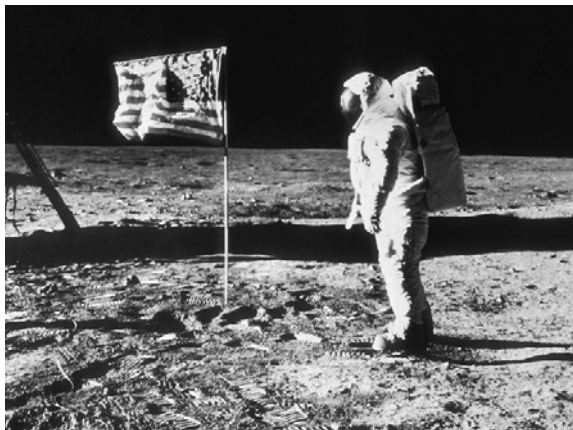
rakken. Jeg tar ikke av vottene, bruker tenene, det iser når jeg tiner bitene i munnen.

Mannen i månen, ja. Han smilte skjevt denne beinkalde natten på midten av 70-tallet. Det var bare 5–6 år siden han var blitt forstyrret for første gang der oppe, da Neil Armstrong satte sine føtter i det svarte, tørre måne-støvet. Det amerikanske flagget står

der ennå, mer eller mindre til evig tid et sted i Månemannens venstre øye, i «Stillhetens hav», 400.000 kilometer oppe i stjernematten. Et eventyr, akkurat som det jeg var ute på i vinternatten.

Jeg hadde lagt ut tidlig på ettermiddagen dagen før. Planen var å gi min nyinnkjøpte sovepose sin jomfrutur og is-dåp. «Svalbard» var navnet på posen. «Sikker ned til minus 20» var reklamen, hvis ikke jeg husker feil, og det var nok nede i minus 15 allerede nå på dagen. Så den kommende, dypfrosne januarnatten i Østmarka var midt i blinken for testen. Men eventyr er eventyr, og langt inne på skauen skulle turen derfor gå, langt fra retrettmuligheter og hjemmebasen ved Rustadsaga.

Jeg hadde gjort det før, et par år tidligere, da jeg var i 15-årsalderen. Men da med min forrige sovepose, «Igloo». Det var en syntetisk pose som allikevel skulle klare seg til et stykke under null. Igjen ifølge reklamen. Jeg hadde dermed latt den prøve seg en marskveld inne ved Gråbeinmåsan ved Elvåga. Besnærende navn syntes jeg, som var ganske fersk i uteliggerfaget. Ingen ulv kom, men det gjorde kulda. Jeg måtte rømme soveposen og satt hutrende oppe det meste av natten og brant bål. Hadde lært av en Fønhus-roman at man skulle la ilden varme seg fra begge sider, slik våte tømmerfløtere i nattleger gjorde. Så vekselvis satt jeg og stirret inn i flammene og inn i mørket. Men dette forsøket var altså med Igloo-posen. Nå hadde jeg fått meg ekstrempose for vidunder-eventyr, og stedet jeg hadde sett meg ut var derfor langt mot øst på skogene. Østenfor sol og vestenfor måne.

Månelandingen 20. juli 1969.

Jeg var på plass inne på bredden av Nordbysjøen ved solnedgang, der skogen sto snøtung i det blå kveldslyset. Rullet ut liggeunderlaget av isopor og la det rett ut i snøen i et søkk etter å ha tråkket litt rundt. Vidunderposen ristet jeg ut oppå. Tente opp stormkjøkkenet ved siden av og krøp i posen. Bål skulle ikke være nødvendig med en tykk vinterpose av dun.

Merkelig nok syntes jeg at kulda krøp innpå meg, der jeg lå i fulle klær. Og kaldere ble det av å drive med hurtig-risen fra Ming utenfor i snøen med bare fingre. Så etter en lunken middag, krøp jeg helt ned og skallet alle luker. Ikke en gang en liten gløtt av den glassgrønne kveldshimmelen kunne jeg se utenfor posen. Men hva med kulda? Ble den stengt ute? Jeg tenkte på Scott på Sydpolen. Hadde nettopp lest om ham og Amundsen, og så smått begynte jeg å tenke på at Scott kunne reddet livet hvis han ikke hadde vært så innbitt på å nå Sydpolen. Han burde jo snudd i tide!

Jeg må ha blundet litt, men nå kjente jeg at kulda hadde nådd dypere inn i eventyrposen. Sakte og ubønnhørlig etter at solen var gått ned, sammen med temperaturen. Og plutselig sto det klart for meg: Jeg ville ikke bli som den britiske marineoffiseren Robert Falcon Scott som døde av stolthet og kulde.

Jeg opp og ut. På med lue og votter. Rulle sammen sakene. Raske sammen stormkjøkenet. Fulle berganssekken. På med skistøvler, sparke føttene i rottefella – og begynne å flytte skituppene igjen, den ene foran den andre. Hjemover. Jeg hadde treski. Trehvite, lakkerte, med brun stolpe i midten. Landsem langrenn. Nå skulle de få kjøre seg, der jeg returnerte til basen før det var for sent. Venstre-høyre-venstre-høyre. Samme vei hjem som frem. Akkurat som Scott. Men jeg ga meg altså i tide, i motsetning til ham og hans menn. Selv om retretten ble like lang som jeg alt hadde gått, akkurat som for Scott og co. Nærmere to og en halv mil. I måneskinn. Først langs Nordbysjøen, så sørover mot søndre Krovann, så Tappenbergvann, så nordre Krovann, Røyrivann, Skålsjøen, Skytten, Nøklevann. Kalkhvit med svarte slagskygger sto den snøklede skogen langs sjøstrendene. I de bratte utfor-kneikene inne i granholtene var det så mørkt at jeg ikke tok sjansen: Jeg spente av skiene og akte på baken. Det var nok lur, jeg var lurere enn Scott, først et par år senere brakk jeg den ene skien – i Nordmarka. Det var fortsatt mørkt da jeg sent på natten, godt nedrimet og mør i kroppen, fomlet frem hus-

nøkkelen og satte den i låsen hjemme på Rustad. Vred om. Reddet.

Fattern hadde hjemmekontor, og et par-tre timer senere banket han på døra til gutterommet og lurte på når jeg hadde kommet hjem – og hvorfor. «Kløkka fem», sa jeg dypt nede fra varme dyner og sov videre. Jeg lå hele den dagen. Var bare oppe for å gå i «Buttikken» for å handle sjokolade; «Lohengrin» og «Banansjokolade». Den første navngitt etter en mytisk middelalderhelt og grals-ridder, den siste søt som en trope-bris. Ingen av dem fins mer, men det gjør både Svalbard- og Igloo-poseden. De hviler et sted i kjelleren. Flat-liggete ligger de der nede den dag i dag og minner om eventyret som ga min tro på soveposer et grunnskudd. Men aldri har jeg egentlig fått svar på om det er soveposers «anbefalte temperatur» som er problemet eller om det bare er jeg som er en notorisk og håpløs frysapinn.

halfdan.bleken@outlook.com

Arne Nævra til Sandbakken

Hva: Film og kåseri

Hvor: Sandbakken

Hvem: Naturfilmskaper Arne Nævra

Når: Torsdag 6. februar 2025 kl. 19.00. Kafeen åpner kl. 17.00

Østmarkas Venner og Sandbakken Sportsstue ønsker velkommen til en spennende kveld om skogen.

Den meritterte naturfilmskaperen og tidligere politikeren besøkte Østmarkas Venner høsten 2023. Det var stinn brakke på Mariholtet da han viste film og kåserte over temaet «Skogmystikk og skogverdier».

En del skog blir det denne gangen også, men nå vil han ta utgangspunkt i sin nye bok «Naturen og oss» i kåseriet sitt. Forlaget skriver om boka: *«Dette er en bok om naturkjærlighet, prydet med hans slående fotografier. Det er også et opprop mot en kritikkverdigg norsk natur- og viltforvaltning, som munner ut i en sterk og engasjert lesning om naturen og oss»*. Han lover nok en gang herlige filmscener av natur og dyreliv denne kvelden.

Kafeen på Sandbakken åpner dørene kl. 17.00, og du kan få kjøpt viltgryte til kr. 225, i tillegg til et smakfullt utvalg bakst, kaker og kioskarer.

Gratis inngang på arrangementet, og åpent for alle.

Velkommen!

Følg med på våre nettsider for oppdatert informasjon.

Tiuren og alle hans røyer.
Foto: Arne Nævra.

Østmarka under bakken

Tekst og foto: Espen Bratlie.

Sarabråten hadde innlagt vann. Utrolig nok. Fra et basseng gikk vann i frostsikre rør ned til dragestilvillaen.

Mange har sikkert lagt merke til to kumlokk ved skogsbilveien som passerer Sarabråten. Det ene helt i kant med veien, det andre litt lenger ut. Da Thomas Thomassen Heftye bygget dragestilvillaen i 1897/1898 (den vi i dag ser ruiner av) sørget han for å få vann innlagt, og han anla et vannreservoar i bekken fra Hauktjern. Tjernet ble demmet opp og vanntilførselen regulert med store steiner i utløpet slik at vann var sikret selv ved lav vannstand. Thomas Th. Heftye ønsket å bruke tømmervillaen som helårsbolig for seg og familien, og det krevde sikker tilførsel av

vann til husholdningen. Vannbassenget er et kulturminne. Det ligger nær stien som tar av til venstre rett etter at man har gått forbi Sarabråten. På 1950-tallet stod det en brakke inne i kjellermurene på Sarabråten. Den ga husly for tømmerhoggere. Bakken opp til vannbassenget kalte de Bassengbakken.

Vanligvis er bassenget fylt helt opp, men høsten 2021 var det tørt og koblingen til røret ble synlig. Bekken videre renner ut i Nøklevann, og nedenfor bassenget danner den en foss som kan beskues fra skogsbilveien. «Den

Brønnen er tom og koblingen til røret er synlig. September 2021.

Et rør stikker opp av bakken på innsiden av muren.

Hvite Foss» blir den kalt etter Jonas Lie sitt dikt som han skrev i Sarabråtens gjestebok ved sitt besøk 21. juni 1871. «Den hvite fos, som går med sus...». Fossen er like fin i dag. Vannrik om våren og ved mye nedbør, men også noen ganger helt tørr. Om vinteren er den forvandlet til en flott isfoss. (Se forsiden på Nytt fra Østmarka nr. 1-2011).

Sarabråtens venner (en arbeidsgruppe i Østmarkas Venner) har årlig en dugnad ved Sarabråten. Da rydder vi området for lavtvoksende vegetasjon slik at landskapet ikke skal gro helt igjen. Vi plukker søppel og børster mose av ruinene. Kumlokkene har i mange år trigget nysgjerrigheten. En vårdag for noen år siden ble de dratt til side med medbrakt redskap. Det var som å åpne Tutankhamons grav! Når slapp sollyss ned sist? To fine oppmurte brønner i stein kom til syne. Den ene rund. Den andre firkantet. I en brønn stod

en stige som hadde sett sine beste dager. Brønnene ble fotografert og lokkene lagt på plass igjen for evigheten.

En vannkran ved vinduet i grunnmuren. Thomas Th. Heftye til høyre. Sarabråten 1898. Foto: Oslo museum.

Bremsrud en tidlig oktobermorgen før arbeidet ble satt i gang. Foto: Martin Myklebust.

Bremsrud ut av skyggene!

Av Øystein Kolseth

I høst startet Bymiljøetaten med et etterlengta arbeid: nemlig restaurering av hagemark og slåttemark ved Bremsrud. Målet med arbeidet er å øke det biologiske mangfoldet i området, synliggjøre Bremsrud som et kulturmiljø og gjøre Bremsrud til et enda mer spennende turmål!

Det finnes få gode hagemarker i Oslo-området, og slåttemark regnes som en kritisk trua naturtype i Norge. Naturtypene likner en del på hverandre, men hagemarker har flere trær og gjerne annerledes bakkevegetasjon. Felles for de begge er at disse naturtypene er menneskeskapt og kan bidra betydelig til økt biologisk mangfold i et område. Men: hagemark og slåttemark må vedlikeholdes.

Bremsrud bestod opprinnelig av to plasser: Øvre Bremsrud og Nedre Bremsrud. Nedre Bremsrud ble revet raskt etter at Nøkle vann

ble et drikkevann, mens Øvre Bremsrud forble bebodd en stund til.

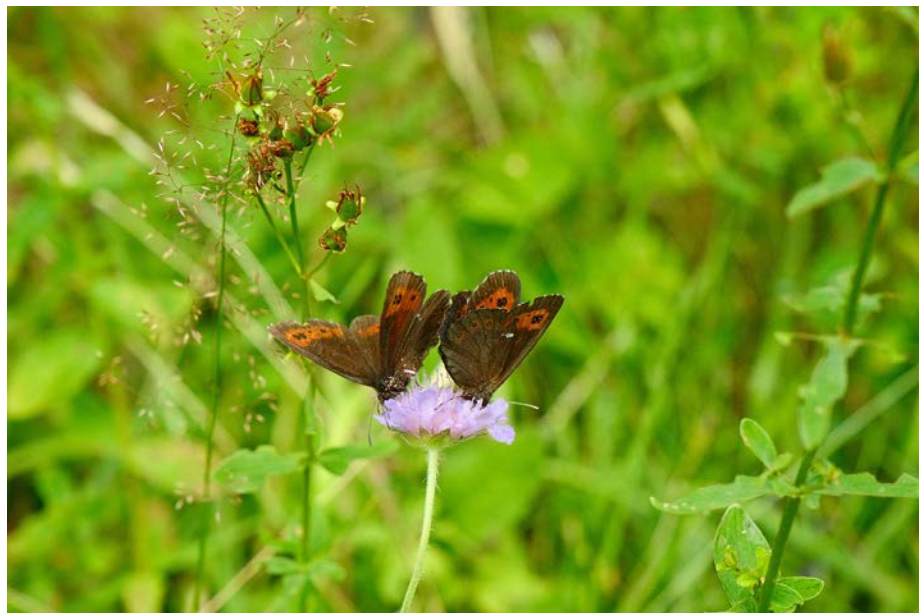
Det er gått mange tiår siden det siste huset på Bremsrud ble revet i 1950, og gjengroingen gikk raskt. Fra tid til annet har det vært gjort noe skjøtsel, men det flotte biologiske mangfoldet som knytter seg til hagemark og slåttemark har de siste årene gradvis blitt mer og mer truet av gjengroing. Selv om det fortsatt var mulig å finne plantearter som knytter seg til hagemark og slåttemark denne sommeren, hastet det med å gjøre noe for at dette mangfoldet ikke skulle gå helt tapt.

En plan for restaurering og skjøtsel av Bremsrud ble laget, og i oktober startet folk og maskiner opp det etterlengtede arbeidet. Grantrær, lauvoppslag og krattskog ble ryddet. Noen steder var det så tett at det stod flere tusen trær innenfor et areal på ett mål. Ryddesagene og motorsagene trivdes godt med arbeidet; det var nemlig knapt en eneste stein å finne inne i den veldig tette ungskogen. Dette tyder på at den gamle innmarka på Bremsrud var meget velholdt.

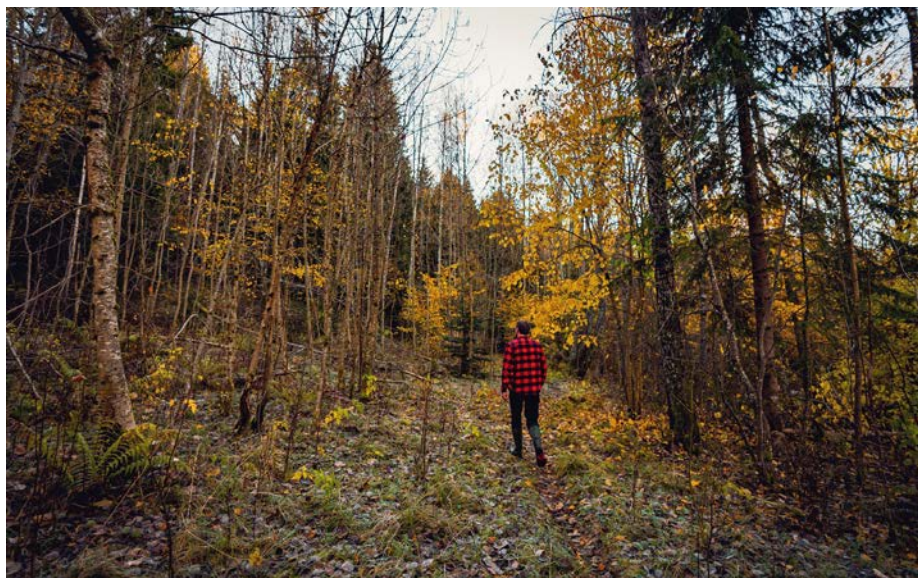
Etter hogsten måtte mye hogstavfall fjernes fra området, både manuelt og maskinelt. Etter hvert som landskapet åpna seg mer og mer, kom gamle og interessante spor til syne. Rydningsrøyser, åkerreiner, rester etter hustufter, hesteredskaper og annet. Vannrør ble funnet

Øvre Bremsrud i 1928. Foto: Anders Beer Wilsel/ Oslo museum.

Både blomster og insekter liker hagemark og slåttemark. Her koser et par fløyelsrødvinger seg på en rødknapp ved Bremsrud. Målet er at det skal bli langt flere blomster og insekter på Bremsrud! Foto: Øystein Kolseth.

Før tiltak ved Bremsrud. Store mengder lauvoppslag, krattskog og grantrær gjorde at området var i ferd med å gro igjen fullstendig. Foto: Martin Myklebust.

Mye lauvoppslag, krattskog og gran er hogget og hogstavallet er fjernet. De beste aske- og almetrærne er satt igjen, og flere av dem er styva. Foto: Øystein Kolseth.

Her ses et almetre som har blitt styva for første gang. Kappet er gjort på omtrent tre meters høyde. I årene fremover vil treet forhåpentligvis få betydelig større diameter, samtidig som det danner seg en krone med nye greiner. Disse greinene må kappes omtrent hvert femte år. Foto: Øystein Kolseth.

i det gamle bolighuset, så de siste som bodde på Bremsrud hadde tydeligvis innlagt vann.

Det er god variasjon i treslag ved Bremsrud. Et felt med mange små asketrær ble tynnet slik at noen kan vokse seg større og sterkere. Det samme gjaldt almetrær. I dag regnes faktisk både ask og alm som sterkt truede treslag i Norge, så det var en viktig oppgave å skjøtte fram gode ask- og almetrær.

I år ble det styvet flere trær ved Bremsrud, både av ask, alm, rogn og bjørk. Styving av trær er en type skjøtsel som i flere tiår har blitt mindre og mindre vanlig. Styving av trær er derfor med å ta vare på en kunnskap om tidligere tiders førproduksjon til husdyr, men styving har flere andre egenskaper som kan komme naturen til gode i moderne tider. Styva trær kan bli eldre enn trær som ikke styves, og

følgelig kan det danne seg et bedre biologisk mangfold. Styva trær kan bli mer resistente mot sykdommer, for eksempel askeskuddsjuke. Styva trær blir heller aldri høye, og dermed vil områder med slåttemark få større mengder sollys. Slåttemark krever nemlig mye lys. I tillegg er styva trær et spennende visuelt element i landskapet. Styva trær kan minne om merknodige skapninger som man kan finne i gamle eventyr – særlig ved daggry og skumring!

Restaureringsarbeidet fortsetter. Landskapet ved Bremsrud skal gradvis bli mer og mer åpent, slik at både hagemarka og slåttemarka begynner å ta form og det biologiske mangfoldet forhåpentligvis øker. Bremsrud var en nokså stor middelaldergård, og det blir spennende å følge denne flotte og historiske plassens ferd ut av skyggene – til glede for både biologisk mangfold, lokalhistorie og turfolk!

Før tiltak. Foto: Øystein Kolseth.

Samme område etter tiltak. Foto: Øystein Kolseth.

Gradvis kommer Bremsrud ut av skyggene! Foto: Øystein Kolseth.

Grunnmurene etter bolighuset på Øvre Bremsrud er igjen blitt et godt synlig element i landskapet! Foto: Øystein Kolseth.

To guidede skiturer langs Plankeveien gjennom Østmarka

Hva: To guidede skiturer

Hvor: Fra Kirkebygda til Bysetermåsan, og fra Bysetermåsan til Rustadsaga

Hvem: Johan G. Ellingsen og Lars Rogstad

Når: Lørdag 1. mars og lørdag 15. mars 2025

Østmarkas Venner inviterer til to guidede skiturer i nasjonalparken langs den historiske Plankeveien gjennom Østmarka – fra Enebakk til Rustadsaga. Turledere og guider er Johan G. Ellingsen og Lars Rogstad, fra Østmarkas Venner.

Turene er ca. 20 km lange, og går både i terrenget og langs rødmerka skiløyper. Det anbefales å ikke bruke de smaleste løypeskiene eller de spinkleste stavene.

Det blir flere stopp underveis, så ta med mat og drikke for hele dagen. Vi stopper ikke på noe serveringssted på veien. Klær etter vær; det kan bli kaldt!

*Fra Plankeveien mellom Eriksvann og Sør-Elvåga.
Foto: Espen Bratlie*

Tur fra Kirkebygda til Bysetermåsan – 1. mars

Vi møtes på parkeringsplassen på Bysetermåsan og reiser med buss til Kirkebygda med avgang kl. 09.00. Bussturen er gratis, og turen krever påmelding innen **onsdag 19. februar** på ØVs nettside.

Tur fra Bysetermåsan til Rustadasga – 15. mars

Vi møtes på parkeringsplassen ved Skullerudstua og reiser med buss til Bysetermåsan med avgang kl. 09.00. Bussturen er gratis, og turen krever påmelding innen **onsdag 5. mars** på ØVs nettside.

Begrenset antall plasser; første mann til mølla!

For mer informasjon og påmelding, se ØVs nettside: www.ostmarkasvenner.no

Vi tar forbehold om skiføret og snøforholdene!
Følg med for oppdatert informasjon.

Kontaktpersoner:

Johan G. Ellingsen. Tlf.: 909 21 568

Lars Rogstad. Tlf.: 450 04 970

Arrangementer

Østmarkas Venner

Dato	Arrangementer
6. februar	Arne Nævra til Sandbakken
1. mars	Guidet skitur langs Plankeveien gjennom Østmarka fra Kirkebygda til Bysetermåsan
6. mars	Uglenes tale ved journalist og fotograf Torgeir W. Skancke på Skullerudstua
15. mars	Guidet skitur langs Plankeveien gjennom Østmarka fra Bysetermåsan til Rustadsaga
23. april	Årsmøte på Skullerudstua med foredrag
26. april	Dugnad med mer på Sarabråten
11. mai	Tur i kommuneskogen med ordfører i Enebakk, Christopher Leiknes
25. mai	Langtur inn i nasjonalparken med Bjørnar Thøgersen
4. juni	Minnestund ved Milorgbautaen på Sarabråten – 80 år siden fredsvåren 1945
7. juni	Den første blåmerka stien 100 år – Ettermiddagstur med Lars Rogstad
31. august	Der det hele startet - Guidet tur med Helga Gunnarsdóttir
7. september	Langs Flyktningeruta med Flyktninghjelpen og Norsk Folkehjelp med guiding av Lars Rogstad
13.–14. september	Spillet om Sarabråten
5. oktober	Opplev Østmarkas fineste universelt utforma leirplass – med Arne Gunnar Havnås
11.–12. oktober	SpeiderhytteTuren 2025
5. november	Høstmøte – tema annonseres seinere
Desember	Førjulstreff

NORGE P. P.

Returadresse:
Østmarkas Venner,
Postboks 85 Nordstrand,
1112 Oslo

Varsel om årsmøte i Østmarkas Venner

I henhold til foreningens vedtekter skal det avholdes årsmøte hvert år innen utgangen av april måned.

Styret i Østmarkas Venner varsler herved medlemmene om at årsmøtet avholdes

Onsdag 23. april 2025 kl. 19.00 på Skullerudstua

Forslag som ønskes behandlet på årsmøtet må være sendt styret innen 15. januar 2025.

*Vi ønsker alle venner av Østmarka
en god jul og godt nytt år!*

Støtt Østmarkas Venner via Grasrotandelen

ØSTMARKAS VENNER

Organisasjonsnummer: 871278202

32774871278202